In dankbare herinnering aan

NEL VAN HEUMEN - VAN KESTEREN

echtgenote van
Jan van Heumen †

Geboren op 7 augustus 1942 in Groesbeek
Gestorven op 18 november 2025 in Groesbeek

Nel werd 83 jaar geleden geboren in Groesbeek. Als oudste van vier kinderen in het gezin van Hen van Kesteren uit Mook en Maria Nillessen van de timmerwinkel aan de Herwendaalseweg in Groesbeek.

Samen met haar zussen Aggie en Ria en broer Theo heeft ze bijna haar hele jeugd aan de Vlasrootweg gewoond. Na de lagere school vervolgde ze haar opleiding op de MULO. Haar scherpe blik en nieuwsgierigheid hielpen haar om zich verder te ontwikkelen.

Na haar schooltijd begon Nel te werken bij Friden, een producent van elektrische reken- en telmachines in Nijmegen. Daar ontmoette ze Jan die daar op de loonadministratie werkte. Hun band groeide al snel uit tot een liefdevolle en hechte relatie, die de basis vormde voor een mooi gezamenlijk leven.

In 1964 trouwden Jan en Nel en niet veel later betrokken ze een nieuwbouwwoning aan de Gooiseweg. In 1965 werd Peter – en een jaar later werd Frank geboren. In 1973 verhuisde het gezin naar de Paulus Potterweg, waar ze altijd is blijven wonen. Haar intelligentie, gecombineerd met een praktische instelling, maakte haar tot een moeder die haar kinderen met liefde, wijsheid en duidelijkheid opvoedde. Jaren later werd ze ook nog oma van Lotte en Job. Twee kleinkinderen waar ze enorm trots op was.

In de tijd dat Jan bestuurslid van De Treffers was, had ze daar vooral haar sociale contacten. Nel was niet iemand die van feestjes of uitgaan hield. Op vrijdagavond kaarten met Door en Piet “van Kriesten Hent” en de wekelijkse Bingo van De Treffers. Daar bleef het dan wel bij. Door de jaren heen heeft ze wel altijd contact gehouden met haar (jeugd)vriendinnen, Truus Kalmans, Mien Rutten en Ria Boeijen.

Het grootste plezier vond Nel in haar eigen tuin. Daar kon ze uren en dagen in werken. Met passie en overgave verzorgde ze haar planten en bloemen. Oma Nellie’s tuin groeide uit tot een plek die haar persoonlijkheid kenmerkte: aandachtig en liefdevol.

De laatste jaren ging haar gezondheid hard achteruit. Na een val kwam ze vorig jaar nog op het ZZG Herstelcentrum terecht. Dat vond ze heel erg en ze was daar diep ongelukkig. Gelukkig kon ze na enkele maanden weer terug naar haar eigen vertrouwde thuis en kreeg ze veel hulp van haar omgeving. Vooral Frank -, maar ook de Thuiszorg en schoondochter Marion hielpen waar het kon. Maar de beperkingen door die val en toenemende longproblemen maakte dat het leven fysiek steeds zwaarder werd. Vooral ook omdat het bijna niet meer lukte om in haar zo geliefde tuin te werken. Maar ze kon nog altijd wel genieten van de honden van Frank, het puzzelen met Job of de gesprekjes met Lotte. Ze bleef tot op het laatst ook optimistisch. De week voor haar overlijden heeft ze nog een staaroperatie ondergaan. Dan zou ze weer beter kunnen lezen. Ook had ze nog graag de diploma-uitreiking van Job willen meemaken en het appartement van Lotte en Bob willen zien.

Heel graag was ze nog bij ons gebleven. Haar geest was sterk, haar wil om te leven groot, maar haar lichaam liet haar in de steek.

Nel, mam, oma Nellie, bedankt voor alle liefde en goede zorgen!

Kinderen en kleinkinderen